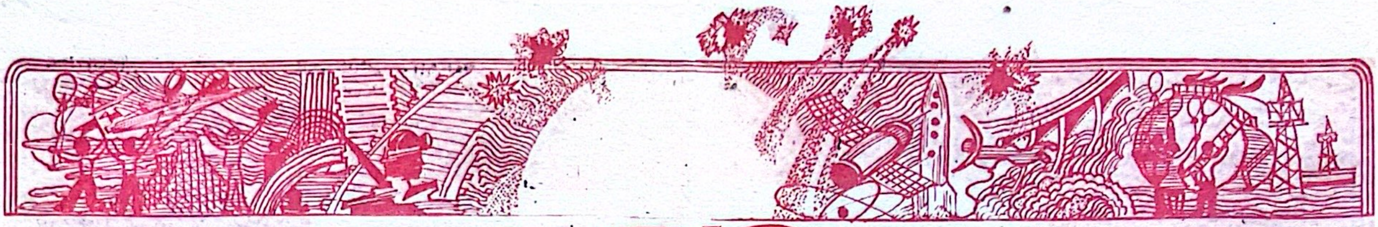

ՊՐՈԼԵՏԱՐՆԵՐ ԲՈԼՈՐ ԵՐԿՐՆԵՐԻ, ՄԻԱՑԵ՛Ք

ՊԻՈՆԵ՛Ր, ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ԿՈՄՈՒՆԻՍՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ԳՈՐԾԻ ՊԱՅՔԱՐԻՆ ԵՂԻ՛Ր ՊԱՏՐԱՍՏ

Պիոներ կանչ

ՕՐԳԱՆ ՀԼԿԵՄ ԿԵՆՏԿՈՄԻ ԵՎ Վ. Ի. ԼԵՆԻՆԻ ԱՆՎԱՆ ՊԻՈՆԵՐԱԿԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԻ

ՈՒՐԲԱԹ
24 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐԻ
1982 Թ.

№ 102 (4577)

ԼՈՒՅՍ Է ՏԵՍՆՈՒՄ
1925 Թ.

ԳԻՆԸ՝ 1 ԿՈՊ.

ՄԵՐ ՄԵԾ ՀԱՅՐԵՆԻՔ, ՀԶՕ՛Ր ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՀԱՅՐԵՆԻՔԻՍ

Հայրենիքիս ամեն մի
Լուսաբացի մեջ պայծառ՝
Թաքուն պահված երազ կա՝
Ծաղկունքներով մշտավառ:
Մի իմաստուն խորհուրդ կա՝
Կարոտի մեջ ծովացած,
Թող երազն այդ ծաղկավետ
Դառնա լույսի մի կարկաչ:
Ծաղկահանդես թող դառնա,
Դառնա երազ ու խնդում,
Եվ մեր սիրով մանկանա՝
Հայրենիքիս ջերմ գրկում:

ԳՈՒՐԳԵՆ ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆ
Լենինական, № 30 դպրոց, 6-րդ դասարան

Ամենօրյա լուսաբաց

Ես ապրում եմ բերկրանքի լուսաբացում: Ես քայլում եմ դպրոց տանող ճանապարհով: Տուֆակերտ ու գեղեցիկ տներից ուրախ քրքիջով դուրս են վազում երեխաները և երգով լցնում դպրոց տանող ճանապարհը: Լուսաբացը արևվոտ ու բարի ողջունում է նրանց, ուղեկցում դպրոց: Բոլորի աչքերում ժպիտ կա ու բերկրանքի շող: Նրանք ջերմությամբ ողջունում են միմյանց, քայլում միասին:

Տաք օջախից բոլորս գնում ենք մյուս՝ լուսավոր մտքի օջախը, ուր մեզ սպասում են ուսուցիչները: Որքա՜ն բարություն կա նրանց դեմքերին ու անկեղծ, վարդագույն ժպիտ:

Այսպես է բացվում մեր լուսաբացը, հայրենիք...

ՍԻՐԱԿ ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆ
Մասիսի շրջան, Մարմարաշենի դպրոց

O O

Հայրենիք՝ կարոտ, սեր ու մաքրություն,
Հայրենիք՝ ծնող մեծ ու արարիչ,
Մարդ մայր է կոչում օտար մորն անգամ,
Բայց հայրենիքով չի փոխում ոչինչ:

Ես՝ հոկտեմբերիկ. ու դու՝ պիոներ,
Ես լույս մասնիկը կոմերիտմիության.
Պատվի եմ առնում, կանգնում զորավիգ,
Որ էլ չմթնի քո կանաչ ճամփան:

Ինչպես վեհ կաղնի, պիտի բարձրանաս,
Պիտի տարածես արմատներդ բյուր:
Դեռ պիտի աճես ու հասակ առնես,
Դեռ պիտի փթթես՝ արևով օծուն:

ԱՐՄԵՆՈՒՀԻ ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ
Երևան, № 65 դպրոց, 8-րդ դասարան

Եղբայրական քնար

Սովետական Միության բոլոր հանրապետություններում ապրող ու ստեղծագործող մանկական գրողներն իրենց ազգային գույներն ու հրմայքն են ավելացնում մեր հայրենիքի գրականության բազմագույն ծիածանին:

Տպագրում ենք եղբայրական գրողների մանկական գործերից՝ ՍՈՒՐԵՆ ՄՈՒՐԱԴՅԱՆԻ թարգմանությամբ:

ՊԼԱՏՈՆ ՎՈՐՈՆԿՈ
Ուկրաինա

ԿԵՉԻՆ

Կանգնած է կեչին
Զգեստը՝ արծաթ,
Որը կատարին
Ունի կանաչ զարդ։
Մի չար այծ կեչու
Կեղևն էր կրծում,
Իսկ կեչին ցավից
Այնպե՜ս էր լացում։
Մի տղա այծին
Երբ հեռու քշեց,
Կեչու ցավն անցավ,
Ժպտաց, շունչ քաշեց։

ԻՄԱՆՏ ԴԻԵԴՈՆԻՍ
Լատվիա

ՍՊԻՏԱԿ ՀԵՔԻԱԹ

Երեկ եկավ առաջին ձյունը։ Այժմ ամեն ինչ սպիտակ է։ Այնքան սպիտակ է, որ ոչինչ չես տարբերում։ Սպիտակ հավը սպիտակ ձու ածեց և կորցրեց ձյան մեջ։ Սպիտակ աքլորը սպիտակ երգ ասաց. ցատկեց կտուրի ծայրին՝ ուսով կպավ. այնտեղ և կախվեց սպիտակ սառցալեզվակից։ Սպիտակ սկյուռը սպիտակ ձագեր հանեց, որոնք կախվեցին սպիտակ ճյուղից, և մայր սկյուռը չկարողացավ գտնել նրանց։ Ամբողջ ծառն սպիտակ է. անցնում եմ անտառով, չեմ հասկանում՝ որտե՞ղ է ծառը, որտե՞ղ է սպիտակ օրը։

Ծխնելույզներից սպիտակ ծուխ է դուրս գալիս։ Թանաքն անգամ սպիտակեց, և ես վախենում եմ, որ դուք չտարբերեք, թե ինչ է գրված այստեղ։ Ուտում ենք միայն սպիտակ հաց, խմում ենք սպիտակ սուրճ։ Առավոտյան մաքրեցի կոշիկները և քսուքը ճերմակեց։

Գաույա գետը սիփ-սպիտակ է։ Խայծը նետեցի գետը, հանեցի սպիտակ խեցգետին, ճեղքեցի նրան, կոկորդում սպիտակ բկլիկ բադիկ էր։ Եթե բռնեք՝ կերակրեք, բռնեք թևիկներից, որպեսզի չթռչի և ամեն երեկո փոքր տաքացրեք ջերմուկով։ Հենց որ ոսկե ձու ածի՝ ինձ գրեցեք։

Իմ հասցեն է.
Սպիտակ երկիր, Գաույա գետի Սպիտակ ափ։

Հ. Գ. Կարող եք և նկարել այս ամենը, բայց միայն առանց սև գծի. միայն սպիտակ գույնով։

ՄԱՅՐԱՄԿԱՆ ԱԲԻԼԿԱՍԻՄՈՎԱ
Կիրգիզիա

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

Սվսվում են ծաղիկները,
Սոսափում են կեչիները,
Առուն երգում է անուշիկ.
— Ի՜նչ սիրուն ես դու, հայրենիք:

Դայլայլում են սոխակները,
Գեղգեղում են կաքավները,
Գովքդ են անում ձայնով քաղցրիկ.
— Ի՜նչ թովիչ ես դու, հայրենիք:

Թռվռում են մանուկները՝
Անհոգ, կայտառ թիթեռները,
Զուգում են քո գարունն ուրախ.
— Ջա՜ն, հայրենիք ծաղկածիծաղ:

ԱՆԱՏՈԼԻ ԱԼԵՔՍԻՆ
ՌՍՖՍՀ

ՇՔԵՐԹՈՒՄ

Մի տղա է քայլում շարքում՝
Փոքրիկ դրոշ բռնած ձեռքում:
Հերոս հայրն էլ շքերթի մեջ
Ալ դրոշ է տանում մի մեծ:
Հայր ու տղա կազմած մի շարք՝
Մտան Կարմիր հրապարակ:

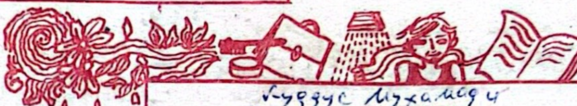

ՆՈԴԱՐ ՇԱՄԱՆԱՁԵ
Վրաստան

ՏԱՏԻԿԻՍ ՍՆԴՈՒԿԸ

Իմ տատիկի սնդուկում
Դու կգտնես ամեն ինչ,
Ընկույզ, կոնֆետ ու խուրմա,
Եվ սերկևիլ, և չամիչ:
Ահա տատիկս բարի,
Կամաց սնդուկն է բացում.
Ու մեր ամբողջ սենյակում
Անուշ բույրն է տարածվում:

ՈՒՇԱՑԱԾ ԱՔԼՈՐԸ

Աքլորը կանչեց,
Շնիկն արթնացավ,
Նայեց արևին,
Հաչեց բարկացած.
— Ի՞նչ ես, այ աքլոր,
Ձայնդ բակ գցել,
Չե՞ս տեսնում՝ մարդիկ
Շուտ են արթնացել:

ՌԱՀԻՄ ՖԱՐՀԱԴԻ
Ուզբեկստան

ՈՒՂՏԸ

Երեք օր ուղտը կանգնեց ու կերավ,
Կանգնեց ու կերավ, ծամեց երեք օր,
Երեք օր հետո այնքան գիրացավ,
Դարձավ մի բլուր՝ մեծ, սապատավոր։
Հոգնեց, աչքերը փակեց ու նստեց
Եվ նորից ծամեց, կերավ փուշ, տատասկ,
Երեք օրվա մեջ ո՞նց չծարավեց,
Ջուր չխմեց նա մի կում, մի բաժակ։

ԿՈՒԴԴՈՒՍ ՄՈՒԽԱՄՄԱԴԻ
Ուզբեկստան

Տասը կանոն եմ կազմել կարևոր,
Դու, դպրոցական, հիշիր ամեն օր:
Այդ կանոններն պարզ են, հասարակ,
Կարող ես դու միշտ կատարել արագ:

Վեր կաց, հագնվիր, հենց որ արթնանաս,
Շատ ամոթ է քեզ, եթե ծուլանաս:

Ցողն է լվանում ծաղկի թերթերը,
Իսկ դու օճառով լվա ձեռքերդ:

Ինչու՞ սպասես դու նախաճաշին,
Դպրոց հասնիր ճիշտ ժամանակին:

Դուրս գալուց առաջ ստուգիր իսկույն,
Ոչինչ պակաս չէ՞ քո պայուսակում:

Միշտ մաքուր պահիր դպրոց, դասարան.
Թղթեր մի թափիր հատակի վրա:

Գրպանումդ դու կավիճ չդնես,
Թե չէ, սիրելիս, շատ ամոթ է քեզ:

Քո հագուստները միշտ մաքուր պահիր,
Մի պատառոտիր ու մի կեղտոտիր:

Դրսում ու տանը հարգիր մեծերին,
Սիրիր և օգնիր քեզնից փոքրերին:

Իմացիր, ամեն «հինգդ» սիրելի
Նման է մրգին ծառի ճյուղերի:

Որպեսզի սիրեն ու գովեն միշտ քեզ,
Պետք է դու համառ ու շատ աշխատես:

ՆՈՒՐԻ ԲԱՅՐԱՄՈՎ
Թուրքմենիա

Ես սիրում եմ նայել, թե ինչպես է հողի վրա, կանաչ տերևների միջից շողշողում փոքրիկ արևը՝ Գույլյարին: Գույլյարի— նշանակում է «ծաղկահյուր»: Դա սեխի տեսակ է: Սեխի կեղևը դեղին է, նույնիսկ, եթե դեռ խակ է: Գույլյարին հասնում է օգոստոսի սկզբին: Մի անգամ ես լսել եմ Գույլյարի ու երեխաների այս խոսակցությունը.

— Սեխիկ, այ սեխիկ,
Եկ մեզ հետ խաղա:
Բերել ենք քեզ գիրք,
Վերցրու, կարդա:
— Անգրագետ եմ,
Կարդալ չգիտեմ:
— Տետրակ ենք բերել,
Ուզու՞մ ես գրել:
— Անգրագետ եմ,
Գրել չգիտեմ:
—Ուրիշ ի՞նչ տանք քեզ,
Սեխիկ դեղներեզ:
— Ցուրտ է, աշունը
Հյուր կգա շուտով:
Լավ կլինի ինձ
Ծածկեք խալաթով:

Ուրիշ սեխ էլ կա. կանաչ, երկարավուն: Շատ ծանր: Այն կարող է դիմանալ ամբողջ ձմեռ, համարյա մինչև մայիսի կեսերը: Նրա կեղևը պատած է կնճիռներով, ասես տատիկ լինի: Նրան այդպես էլ անվանում են՝ Գարիգիզ-տատիկ:

Սեխը բնության կողմից ստեղծված սառնարան է: Որքան էլ շոգ լինի, նրա շերտերի մեջ միշտ զով է: Կա նաև սեխի մի այլ տեսակ՝ շատ բուրավետ, քաղցր: Հենց որ դանակը կրպցրնես՝ անմիջապես կճաքի, մասերի կբաժանվի: Իսկ պատահում է՝ ընկած է այդ սեխը հողի վրա, իսկ մարդը անցնում է կողքով: Նայում ես, և սեխն արդեն ճաքել է: Նրա մոտով արդեն հարկավոր է քայլել ոտքերի ծայրերի վրա: Այդպիսի սեխի մասին ասում են՝ «Վախկոտիկ», որ նշանակում է՝ «Ա՜խ, ափսոս»:

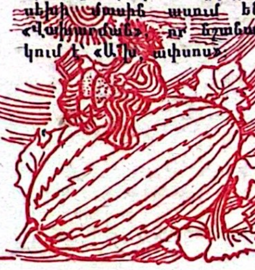

ԼԵԷԼՈ ՏՈՒՆԳԱԼ
Էստոնիա

ԳԱՅԼԻ ԹՎԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Գայլը զույգ գառ տեսավ,
«Զույգն էլ իմն է»,— ասավ,
Մեկ, երկու կանեմ,
Անտառ կտանեմ»:
Մոտեցավ կամաց.
Թփուտից հանկարծ
Լսվեց կրակոց,
Պատեց ծուխ ու բոց.
Գայլը սխալվեց,
Գայլից ի՞նչ գիտուն,
Ջտեսավ անհայտ
Թիվը թփուտում:
Որսորդն էր անհայտ
Թիվը, իմացեք,
Գայլի հաշիվը
Հեշտությամբ լուծեց...

ԻՆԴԵՔՍ 69122
ՎՖ 10403
ՄԵՐ ՀԱՍՑԵՆ՝ 375023, Երևան, Օրջոնիկիձեի պող. № 2: Հեռախոս՝ 52—49—84:
«Пионер канч». Орган ЦК ЛКСМ Армении и республиканского совета пионерской организации им. В. И. Ленина. НАШ АДРЕС: 375023, Ереван, пр. Орджоникидзе, № 2.
Պատվեր 1258
Տպ. 1 մամ.
Խմբագիր՝ Մ. Խ. ՋՈՀՐԱԲՅԱՆ
244 Կենտկոմի հրատարակչության տպարան Типография издательства ЦК КП Армении. Թերթը տպագրվում է օֆսեթ եղանակով 1 2 3 4 5 6 7 8